

5. Федулова Л.І. Концептуальні засади формування інноваційної екосистеми регіону. Інноваційна економіка. 2015. №4. С. 153-158.

6. Levchenko O., Tkachuk O., Tsarenko I. Strategic priorities of innovative development of Ukraine in the context of the global world tendencies. Development of the innovative environmental and economic system in Ukraine : collective monograph / ed. V. Khudolei, T. Ponomarenko. Prague, 2019. P. 8-21.

7. Thomas, L. D. W., and E. Autio (2020), «Innovation ecosystems in management: An organizing typology», In Oxford Encyclopedia of Business and Management. Oxford University Press.

Орлик М. В., аспірант
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ДО ПИТАННЯ МАЛОГО КРЕДИТУ В НАДДНІПРЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ СТ.

Дрібне кредитування займає важливе місце в економічному житті кожної країни. Подібна форма кредитування поєднує у собі як високу диверсифікацію ризиків, за рахунок залучення великої кількості незалежних позичальників. І хоч сьогодні це здається очевидним, проте в Російській імперії легальних шляхів отримання чи надання дрібних кредитів не було до 60-х років ХІХ ст. а роль дрібних кредиторів виконували лише лихварі, діяльність котрих постійно обмежувалась, або навіть заборонялась [2, с. 146].

Як зазначив П.П. Мігулін [3, с. 103], у 1866 р. основу поземельного кредиту склали товариства взаємного кредиту. Оскільки лише подібні організації могли надавати легальні кредити не привілейованому населенню на суму від 100 руб., 24 травня 1866 р. було створено товариство взаємного кредиту в Харкові, що надавало позики під 10% річних [1, с. 599–600], хоч не рідко подібні товариства у перші роки своєї роботи надавали позики селянам під ставки до 25% річних під заставу нерухомого майна [3, с. 103]. Починаючи з 1871 р. почали формуватися перші акціонерні банки на ринку аграрного кредитування, а поява великої кількості акціонерних банків призвела до зменшення відсоткової ставки по кредиту до 6 % річних. Проте кредитними продуктами, які пропонувалися товариствами взаємного кредиту або комерційних акціонерних банків, могли здебільшого користуватися індивідуальні власники землі, до яких в російській імперії належали лише 2% селянства [3, с. 103].

Для вирішення цієї проблеми 1882 р. було створено Селянський поземельний банк, а вже в 1895 р. було відкрито 41 відділення цього банку. Даний банк надавав позики на пільгових умовах під 5.5 % річних, а у разі виникнення прострочення накладався додатковий штраф у розмірі 0.5 % від вартості закладного майна [3, с. 130-131]. І навіть попри соціальну

спрямованість даного банку, він приносив значні дивіденди державі, про що свідчить не лише динамічне збільшення кількості позичальників в період його існування, а й те, що єдиною перепоною, яка змогла зруйнувати цей банк, стала революція 1917 року.

Серед основних причин, успішності малого кредиту, можна виділити те, що:

- 1) кредит надавався під заставу нерухомого майна;
- 2) висока вмотивованість позичальників була спрямована на одержання власної, землі або засобів її обробітку;
- 3) значний зріст попиту на кредитні ресурси з боку селянства, в наслідок селянської реформи Олександра II.

Література

1. Высочайшеутвержденное Устав харковского общества Взаимного Кредита: Закон Российской империи от 24 мая 1866 г. № 43338 // Полное собрание законов Российской империи. Собр. II. – СПб., 1868. – Т. 41. – Отд. I. – С. 599–603.
2. Свод законов гражданских // Свод Законов Российской Империи: [в 15-ти т.]. – С.-Пб.: И-во Канцелярия Его Импер. величества, 1858.–Т.Х. – 754 с.
3. Мигулин, П.П. Наша банковская политика 1729–1903 / С.С. Мигулин. – Харьков: Печатное дело, 1904. – 439 с.

Селіщева Є. В., аспірант
(науковий керівник: **Шалімова Н. С.**, доктор економічних наук, проф.)
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

СТВОРЕННЯ І ФУНКЦІОНУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНТЕГРОВАНИХ СТРУКТУР ЯК НАПРЯМ ОПТИМІЗАЦІЇ ОПОДАТКУВАННЯ

Податки є визначальною складовою економічної системи будь – якої країни, вони приймають участь у створенні сприятливого економічного середовища, оскільки «вільна рука ринку» не завжди дозволяє забезпечити саморегулювання економіки [3].

За допомогою податків держави намагаються забезпечити свою національну безпеку, що у сучасних умовах є одним із найголовніших завдань суспільства [1]. У цьому зв'язку одним з пріоритетних напрямів є оптимізація оподаткування суб'єктів господарювання.

Оптимізацію оподаткування у найширшому її розумінні визначають як порівняння різних варіантів ділової активності та використання ресурсів з метою виявлення найнижчого рівня податкових зобов'язань, які виникають при цьому.

Податкова оптимізація ґрунтується на положеннях податкового законодавства, а відтак постійні зміни податкового законодавства стимулюють